

УСТАВЪ

НА

ИМПЕР. КРАЛ. ПРИВИЛЕГИРОВАНО

ОБЩО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

„ASSICURAZIONI GENERALI“

ВЪ ТРИЕСТЪ.

София

Придворна Печатница Бр. Прошекови

1904.

*Statuto della Compagnia
in Bulgaria*

Corporate Heritage
& Historical Archive

УСТАВЪ

НА

ИМПЕР. КРАЛ. ПРИВИЛЕГИРОВАНО ОБЩО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

„ASSICURAZIONI GENERALI“

ВЪ ТРИЕСТЪ.

Глава I.

Название, цѣль, сѣдалище и траяне на Дружеството

Чл. 1. Анонимното акционерно дружество „Assicurazioni Generali“, основано съ договора отъ 26 Декемврий 1831 год. и регистрирувано по търговско-сждебенъ рѣдъ, има сѣдалището си въ Триестъ, съ една централна дирекция въ Триестъ и една дирекция въ Венеция. Цѣльта на дружеството е, да упражнява всѣкакви допуснати по закона застрахователни работи.

Чл. 2. Дѣятелността на дружеството се разпрѣдѣля по два отдѣла А и Б (чл. 8 алинея 4).

I. Отдѣлъ А обгръща :

- а) застрахувания противъ щети отъ пожаръ, гръмотевица, експлозия и стѣклоломене.
- б) застрахувания на транспорти по сухо и по вода;
- в) застрахувания противъ кражби чрѣзъ взломъ;
- г) всѣкакви други застрахователни клонове, които би се въвели отпослѣ.

Въвеждане на други застрахователни клонове става по рѣшение на общото събрание, одобрено отъ държавнитѣ власти.

II. Отдѣлъ Б обгръща застрахувания на челоуѣческия животъ.

И въ двата отдѣла дружеството упражнява застрахователното дѣло, както направо, така и чрѣзъ прѣзастрахования.

Чл. 3. Всѣки договоръ за прѣхвърляне застрахователнитѣ сдѣлки на дружеството, било изцѣло или на отдѣлнитѣ имѣ клонове, и въ каквато и да е форма, върху друго нѣкое дружество, а така сжщо всѣки договоръ за поемане застрахователни сдѣлки на друго нѣкое дружество, било изцѣло или на отдѣлнитѣ имѣ клонове, и въ каквато и да е форма, подлежи на удобрение отъ държавнитѣ власти.

Подобно удобрение се изисква и за прѣхвърляне или поемане на едни цѣли застрахователни сдѣлки или отдѣлни застрахователни клонове чрѣзъ пълно прѣзастраховане.

Чл. 4. Траянето на дружеството не е ограничено за опрѣдѣлено врѣме.

Чл. 5. Дружеството може да разпространи работитѣ си въ всичкитѣ достъпни нему мѣстности, и да отваря на всѣкадѣ клонове, прѣдставителства или агентури.

Чл. 6. Законна задължителна сила за дружеството иматъ документитѣ и книжата, подписани отъ двама директори или поддиректори и отъ главния секретаръ или секретаря, респективно отъ надлежния замѣстникъ, а така сжщо подписанитѣ отъ трима директори или поддиректори.

Чл. 7. Публикациитѣ на дружеството трѣбва да ставатъ у прѣд-назначенитѣ за официални обнародвания вѣстници въ градоветѣ : Триестъ, Виена, Венеция, Милано и Римъ.

Глава II.

Дружественъ капиталъ и инвестиране на дружественния имотъ.

Чл. 8. По рѣшение на общото събрание отъ 28 Юний 1880 г., дружественния капиталъ отъ фл. 4,000,000. конвенционална монета = австр. флор. 4,200,000 се увеличи на ав. фл. 5,250,000 или 10,500,000 крони. Отъ дружественния капиталъ едната половина е дотирана и мината въ завѣрение на отдѣла А, а другата половина — на отдѣла Б.

Всѣко по-нататъшно увеличение на капитала, както и произлизащата отъ това увеличение печалба, сжщо ще се разпрѣдѣлятъ и удобрятъ наполовина между отдѣла А и отдѣла Б.

Имотът на всеки отдѣлъ не бива да се употребява въ полза на другиятѣ отдѣлъ.

Чл. 9. Въ случай ако се растури отдѣла А, то принадлежащата нему частъ отъ акционерския капиталъ, както и евентуалния му остатъкъ и всичкитѣ останали свободни резерви отъ тоя отдѣлъ, ще се употребятъ за усилване капитала и резервитѣ на отдѣла Б.

Чл. 10. Дружествения капиталъ се разпрѣдѣля на петъ хиляди поименни акции (форм. А) отъ по хилядо и петдесетъ австр. флорина или двѣ хиляди сто крони всѣка, срѣшу която сума всеки акционеръ е внесълъ три десети части въ брой, а за останалитѣ седемъ десети части е издалъ едно задължително въ полза на дружеството.

Чл. 11. Издаденитѣ акции сж снабдени съ порѣдни номера отъ едно до петъ хиляди.

Чл. 12. Дружествения капиталъ може да се увеличи, чрѣзъ издаване на нови хилядо поименни акции по двѣ хиляди сто крони всѣка, въ размѣръ до 12,600,000 крони.

Издаването на тѣзи нови акции става наведнажъ или на части, а врѣмето и начина за издаването имъ, както и цѣната и другитѣ условия се установяватъ отъ общото събрание, по прѣдложение на дирекцията, одобрено прѣдварително отъ управителния съвѣтъ.

Всѣко по-нататъшно увеличение на дружествения капиталъ, чрѣзъ издаване на акции извънъ прѣдвиденитѣ шестъ хиляди кѣса, което би се рѣшило отъ общото събрание, ще може да стане само слѣдъ пълното внасяне стойността на тѣзи 6000 акции и слѣдъ одобрение отъ държавнитѣ власти.

Новитѣ акции не могатъ да се продаватъ първоначално по-долу отъ номиналната цѣна; добититѣ отъ тѣхъ печалби се употребяватъ въ полза на резервитѣ на дружеството.

За всѣко увеличение на акционерския капиталъ трѣбва да се увѣдоми имп. крал. търговско сдилище.

Чл. 13. Аксиитѣ сж поименни и недѣлими. Тѣ могатъ да се прѣотстъпватъ отъ притѣжателитѣ на други лица. Подобно прѣотстъпване е валидно за дружеството само тогава, ако е припознато отъ дирекцията и е записано въ книгитѣ на дружеството.

Дружеството е въ правото си да се удостовери за самоличността на акционеритѣ, но не е задължено да стори това.

При смъртта на нѣкой отъ акционеритѣ, дава се на наследниците му едногодишенъ срокъ, считанъ отъ деня когато е умрѣлъ, за да се извърши рѣдовното прѣписване на надлежнитѣ акции върху името на новия имъ притѣжателъ, както и подновяванието на задължителното и евентуалното внасяне на опрѣдѣлената въ чл. 15 гаранция.

До като се изпълнятъ всичкитѣ тѣзи формалности, дирекцията може да спрѣ изплащането на рѣдовнитѣ и добавъчнитѣ дивиденди на надлежнитѣ акции.

Чл. 14. Извънъ внесениѣ вече три десети части отъ сумата на акциитѣ, може да се изискатъ и по-нататъшни вноски, до окончателното изплащане на останалитѣ още седемъ десети части отъ сумата.

На дирекцията подлежи да опрѣдѣля, да-ли и кога е потрѣбно да стане вноската на една десета часть отъ сумата на акциитѣ, като опрѣдѣля въ споразумение съ управителния съвѣтъ начина и срока на вноската.

Сжщеврѣменно дирекцията е длъжна да прѣдстави на общото събрание за рѣшение всичкитѣ мѣрки, които би трѣбвало да се взематъ за въ случая ако се окажатъ потрѣбни и по-нататъшни вноски.

Слѣдъ внасянето на една или повече десети части отъ сумата на акциитѣ, ще се намали съразмѣрно задължителното на всѣки акционеръ и гаранцията му, прѣдвидена въ чл. 15.

Чл. 15. Относително до акциитѣ № 1 до 4000, дирекцията се грижи да се прѣдставятъ гаранции за невнесениѣ още десети части отъ сумата имъ. Тя е въ правото си да изиска и замѣняване на дадената вече гаранция съ друга, безъ да е длъжна да укаже мотивитѣ за това.

Гаранцията се приема :

- а) въ лични поржчителства, приети отъ дирекцията,
- б) въ ипотеки на недвижими имоти,
- в) въ залогъ на публични облигации, стойността на които се опрѣдѣля по дневния курсъ при прѣдаването имъ.

Искането за прѣдставяне гаранция става отъ страна на дирекцията чрѣзъ прѣпоржчено писмо съ обратна разписка ; това искане се повтаря и потрета по сжщия начинъ,

ако до една седмица отъ по-прѣдишната покана не послѣдва изпълнението ѝ отъ страна на акционера.

Въ случай ако нѣкой акционеръ, до крайния срокъ отъ четири седмици, считанъ отъ деньтъ на приемане третата покана, не прѣдстави нуждната гаранция, респективно не замѣни по-прѣдишната съ нова гаранция, то на дирекцията се прѣдоставя правото да продаде акциитѣ му на трети лица по начина указанъ въ чл. 18, а върху акционера остава субсидиарна отговорность, съгласно постановленията на чл. 223 отъ търговския законъ.

Акционера може да прѣдотврати продажбата на акциитѣ, до като тя не е станала още, ако прѣдстави гаранция приета отъ дирекцията и сжщеврѣменно заплати станалитѣ разноси.

На акционеритѣ, които не живѣятъ въ областитѣ кадѣто се намиратъ агентури на дружеството, се дава, вмѣсто опрѣдѣления по-горѣ срокъ, единъ такъвъ отъ шестдесетъ дни.

Чл. 16. Искането за изплащане вноскитѣ, опрѣдѣлени въ чл. 14, става отъ страна на дирекцията чрѣзъ прѣпоржчено писмо съ обратна разписка. Това искане, ако не бжде изпълнено, се подновява още три пжти по сжщия начинъ, въ промежутъци отъ по една седмица, но съ такъвъ расчетъ, щото послѣдната покана да стане поне четири седмици прѣди опрѣдѣления окончателенъ срокъ за изплащане вноскитѣ.

Въ случай ако до тоя срокъ нѣкой акционеръ не изплати вноската, то на дирекцията се прѣдоставя правото да продаде акциитѣ му по начина указанъ въ чл. 18, а върху акционера остава субсидиарна отговорность и слѣдъ станалата продажба, съгласно чл. 223 отъ търговския законъ.

За акционеритѣ, които не живѣятъ въ областитѣ, кадѣто се намиратъ агентури на дружеството, може да се опрѣдѣли по-дълъгъ срокъ за изплащане на вноскитѣ.

Чл. 17. Въ никой случай, даже и при едни извънрѣдни и непрѣвидени събития, не може да се изиска отъ акционеритѣ да платятъ повече отъ дължимата още часть на сумата по акциитѣ, или да повърнатъ истѣгленитѣ вече при добра умисль рѣдовни и добавъчни дивиденди.

Чл. 18. Ако нѣкой акционеръ не извърши въ опрѣдѣленото врѣме нужднитѣ платежи, дирекцията се распорѣжда да се продадатъ акциитѣ му на борсата, чрѣзъ единъ закльтъ бор-

совъ агентъ, на подходящи лица, удобрени отъ нея, като сжщеврѣменно си запазва правата на субсидиарната отговорност на акционера, съгласно чл. 223 отъ търговския законъ, или пакъ, ако прѣдпочита, може да принуди акционера или поржчителитѣ му за изплащане сумитѣ.

Отъ стойността на продаденитѣ акции се спада капиталата, лихвитѣ, разноснитѣ и други евентуални вземания, а остатъка се държи на разположението на бившия прѣтжатель, прѣстаналъ да бжде акционеръ.

Чл. 19. Ако нѣкой акционеръ бжде обявенъ въ несъстоятелностъ, или се докаже по законенъ рѣдъ спирането на платкитѣ му, то дирекцията има право да постжпва съ акциитѣ му по опрѣдѣления по-горѣ начинъ.

Отъ стойността на продаденитѣ такива акции се спадатъ разноснитѣ, евентуалнитѣ загуби и вземания на на дружеството, а остатъка се туря на разположението на означения акционеръ или на правоимѣющитѣ.

Чл. 20. Прѣотстжпването на акции на трети лица, станало отъ страна на единъ акционеръ, който има да дължи на дружеството, се счита невалидно до като не се ликвидира и изплати дългътъ; до като се уравни тоя дългъ, дирекцията има право да спрѣ изплащането на рѣдовнитѣ и добавъчни дивиденди, падежа на които е настжпилъ.

Чл. 21. А. Резервитѣ на премиитѣ и резервитѣ за загуби на отдѣла А, а така сжщо всичкитѣ имотъ на отдѣла Б, трѣбва да се инвестиратъ както слѣдва:

1) въ мѣстни цѣнни книжа, които се приематъ за инвестиране сиротски суми;

2) въ доходни мѣстни недвижими имоти, ако тѣ не оставатъ обрѣменени, чрѣзъ ипотеки или по другъ начинъ, за повече отъ една третя частъ на покупната цѣна;

3) въ мѣстни ипотечни заеми, прѣдставляващи сигурността прѣдписана за сиротски суми;

4) влогове у мѣстни спестовни каси;

5) сконтиране на полици, каквито се приематъ за сконто у австро-унгарската банка;

6) заеми срѣщу застрахователни за живото полици на самото дружество, но въ размѣръ не повече отъ цѣната на откупването имъ обратно отъ дружеството;

7) заеми срѣщу опрѣдѣленитѣ въ ал. 1 цѣнни книжа, и то въ размѣръ до 80% отъ борсовата имъ цѣна; извънъ това, за цѣнни книжа, които се тѣглятъ въ извѣстни

срокове, размѣра за заема не трѣбва да надминава най-малката сума, която може да се пада спорѣдъ плана на тѣглението, слѣдъ отбиванието надлежнитѣ такси;

8) влогове у акредитирани мѣстни кредитни учрѣждения по текущи смѣтки или срѣщу касови разписки, но само до толкова, колкото го изискватъ текуцитѣ работи.

Б. Относително застрахователнитѣ сдѣлки на дружеството, сключвани въ странство, могатъ извънъ това да служатъ, за инвенстиране резервитѣ на премиитѣ и резервнитѣ фондове за загуби, онѣзи иностранны цѣнни книжа, които отговарятъ на подобни прѣдписания на надлежнитѣ държави, а при липса на такива постановления— онѣзи иностранны цѣнни книжа, които по качества си отговарятъ на горнитѣ изисквания.

В. Другитѣ капитали на отдѣла А могатъ да се инвестиратъ и по други начини, признати за згодни отъ дирекцията, но които прѣдставляватъ добра сигурность.

Глава III.

Управлението на дружеството.

А. Общото събрание.

Чл. 22. Общото събрание прѣдставлява всичкитѣ акционери; взетитѣ му рѣшения съобразно съ устава иматъ законна сила за акционеритѣ и за управлението на дружеството.

Общитѣ събрания биватъ рѣдовни и извънрѣдни; тѣ засѣдаватъ въ Триестъ.

Рѣдовното общо събрание, у което се прѣдставятъ на акционеритѣ сключенитѣ смѣтки за прѣдшествующата година и се докладва върху дѣятелностьта на дружеството, трѣбва да става най-късно прѣзъ мѣсець Юний на всѣка година.

Чл. 23. Общитѣ събрания се свикватъ обкновено отъ дирекцията. Но тѣ могатъ да се свикватъ и отъ управителния съвѣтъ, ако въ опрѣдѣления отъ него срокъ дирекцията пропустне да направи това.

Извънрѣдно общо събрание може да се свика отъ дирекцията, а ако потрѣбва и отъ управителния съвѣтъ. Свикванието му трѣбва да стане обязательно, щомъ се поиска това отъ извѣстно число акционери, които притѣжаватъ вкупомъ поне една шеста часть отъ издаденитѣ акции, съ цѣль да прѣдложатъ за рѣшение извѣстни въпроси, и то ако управителния съвѣтъ намѣри, че тѣзи въпроси под-

лежатъ да се разглеждатъ отъ общо събрание, съгласно указанията на чл. чл. 28 и 29.

Въ всѣки случай такива прѣдложения на акционеритѣ трѣбва да се съобщатъ у слѣдующето рѣдовно общо събрание, за да се произнесе то по компетентността си, а ако ги намѣри за основателни, да пристѣпи веднага къмъ разискванието и рѣшението имъ.

Чл. 24. Общитѣ събрания се считатъ законно свикани, ако е обявено за това съгласно указанията на чл. 7. Независимо отъ това дирекцията испраща една особенна покана до всѣки акционеръ, и то по адреса указанъ отъ самия него и записанъ въ регистра за акциитѣ въ Триестъ.

Обявлението трѣбва да се обнародва поне десетъ дни прѣди датата опрѣдѣлена за общото събрание.

Въ обявлението и въ писменната покана трѣбва да се означатъ въпроситѣ подлежащи на разглеждане. Ако единъ или нѣколко акционери до края на мѣсець Февруарий прѣдставятъ на централната дирекция въ Триестъ нѣкои прѣдложения, тѣ трѣбва да се вписватъ въ дневния рѣдъ на общото събрание.

Прѣдложенията прѣдставени по-късно отъ тоя срокъ, или пакъ направени въ самото общо събрание, могатъ да се разглеждатъ само отъ слѣдующето общо събрание, слѣдъ като се упоменатъ въ надлежитѣ писмени покани.

Обаче, прѣдложенията трѣбва да се отнасятъ само за такива въпроси, които сж упоменати въ чл. чл. 28 и 29, като подлежащи за рѣшение отъ общитѣ събрания. Управителния съвѣтъ има право да се произнесе върху отдѣлнитѣ прѣдложения, да-ли сж допустими или не. Ако управителния съвѣтъ намѣри, че тѣ не подлежатъ за разглеждане отъ общото събрание, то въпроситѣ все пакъ трѣбва да се прѣдставятъ на послѣдното, за да може то, по желанието на прѣдложителя, да се произнесе върху компетентността си и да пристѣпи къмъ рѣшението имъ.

Върху въпроси, които не сж означени въ обявлението и въ поканитѣ, не могатъ да се взематъ рѣшения. Исклучение се допуща само за прѣдложения, които иматъ за цѣль свикване на извънрѣдно общо събрание.

Чл. 25. Акционеритѣ иматъ правото да присѣтствуватъ въ общитѣ събрания лично, или пакъ да се прѣдставляватъ отъ други акционери. За да могатъ обаче да взематъ участие, тѣ трѣбва да бждатъ записани въ книгитѣ на дружеството поне десетъ дни прѣди да стане общото събрание.

Малолѣтнитѣ, находящитѣ се подѣ настойничество и юридическитѣ лица упражняватѣ правото си за гласуване чрѣзъ законния имѣ прѣдставитель или чрѣзъ пълномощници, за които не се изисква да бждатѣ акционери.

Жени могатѣ да упражняватѣ правото си за гласуване само чрѣзъ пълномощници, за които не се изисква да бждатѣ акционери.

Шестъ дни прѣди датата на общото събрание, въ канцеларията на централната дирекция и на дирекцията въ Венеция се излага списъкѣ на акционеритѣ имѣющи право да участвуватѣ въ събранието. Пълномощнитѣ за замѣстване акционери въ общото събрание, трѣбва да се вржчатѣ у канцеларията на централната дирекция найкъсно до обѣдъ прѣзъ деньтъ, който прѣдшествува общото събрание; слѣдъ тоя срокѣ пълномощни не се приематѣ.

Чл. 26. Хилядата акции, носящи № № отъ 1 до 1000, даватѣ право на единъ гласъ даже и тогава, когато акционера притѣжава по-малко отъ петъ акции; останалитѣ акции даватѣ право на единъ гласъ само ако акционера притѣжава поне петъ акции.

Акционери, които притѣжаватѣ 6 до 10 акции, иматѣ право за два гласа, а ония притѣжаващи 11 до 15 акции — за три гласа; за всѣки по-нататъшни 10 акции притѣжателитѣ иматѣ право за още единъ гласъ.

Обаче, никой акционеръ нѣма право за повече отъ двадесетъ гласа, включително онѣзи на прѣдставляванитѣ отъ него акционери; така сжщо не се допуца на единъ акционеръ да бжде прѣдставляванъ отъ повече отъ единъ пълномощникъ.

Чл. 27. Общото събрание се прѣдсѣдателствува отъ най-стария, по датата на избирането му, директоръ, като се има прѣдъ видъ датата на първоначалния изборъ у дирекцията. Ако нѣколцина директори сж избрани едноврѣменно, то прѣдсѣдателството се пада на най-стария по години. Обаче, прѣдзначения за прѣдсѣдателствуване директоръ може да отстжпи мѣстото си на другъ директоръ.

Чл. 28. Кржгодѣятелността на рѣдовното общо събрание се състои въ слѣдующето:

а) удобрението на годишнитѣ смѣтки възъ основа доклада на управителния съвѣтъ и направенитѣ му прѣдложения;

- б) рѣшението за начина на разпрѣдѣление чистата печалба, до колкото тоя въпросъ не е разрѣшенъ отъ устава (чл. 51);
- в) избирането директоритѣ, поддиректоритѣ, управителнитѣ съвѣти, ревизоритѣ и замѣстницитѣ на ревизоритѣ.

Членовѣтѣ на дирекцията не могатъ да участвувать въ гласуванията по въпроса означенъ подъ буква *а*) на тоя членъ, нито съ собственитѣ си гласове, нито съ онѣзи на прѣдставлявани отъ тѣхъ акционери.

Чл. 29. Кржгодѣятелността на общитѣ събрания се простира още върху слѣдующето:

- а) въвеждането на новъ застрахователенъ клонъ;
- б) увеличението на дружествения капиталъ, съгласно чл. 12 ал. 1;
- в) увеличението на дружествения капиталъ, съгласно чл. 12 ал. 3;
- г) рѣшението за по-нататъшни платежи на вноситѣтѣ върху номиналния капиталъ на акциитѣ, независимо отъ правото на дирекцията по тая материя съгласно чл. 14 ал. 2;
- д) измѣнението на устава;
- е) растурянето на единъ отдѣлъ, чрѣзъ съединение съ друго нѣкое дружество;
- ж) растурянето на единъ отдѣлъ;
- з) растурянето на дружеството, чрѣзъ съединението му съ друго нѣкое дружество;
- и) растурянето на дружеството;
- к) назначаване на ликвидатори и опрѣдѣляне на възнаграждението имъ;
- л) опрѣдѣляне принципитѣ, по които ще има да се води ликвидацията.

Рѣшенията на общитѣ събрания касателно въпроситѣ означени подъ буквитѣ *а*, *в*, *д*, *е*, *з* и *л* на тоя членъ, влизатъ въ сила само слѣдъ удобрението имъ отъ държавнитѣ власти.

Чл. 30. Общото събрание може законно да засѣдава, ако въ него е прѣдставлявана поне половината отъ акциитѣ. Рѣшенията се взематъ съ болшинството на гласовѣтѣ и сж задължителни за дружеството. При равни гласове за и противъ гласуваното прѣдложение, то се счита за отхвърлено.

За рѣшение въпроситѣ означени подъ буквитѣ *а*, *б*, *в*, *з* и *и* на прѣдидущия членъ, изисква се да сж прѣдставлявани въ общото събрание поне три четвърти отъ

общото число на акциите и предложенията да се приематъ съ двѣ трети отъ гласоветѣ.

Въ случай ако у свиканото общо събрание за рѣшение въпроситѣ означени подъ буквитѣ *a, б, в, з* и *и* на прѣдшествующия членъ, не бждатъ прѣдставлявани три четвърти отъ издаденитѣ акции, то за разглеждане на сжитѣ въпроси се свиква въ срокъ не по-близъкъ отъ петнадесетъ дни друго общо събрание, рѣшенията на което ще бждатъ законни, даже ако въ него бжде прѣдставлявана само половината отъ издаденитѣ акции; обаче, приемането на прѣдложенията трѣбва да стане съ едно болшинство отъ двѣ трети на гласоветѣ.

Но ако и въ второто свикано общо събрание не бжде прѣдставлявано нуждното число акции, то се свиква ново общо събрание слѣдъ единъ срокъ не по-малкъ отъ десетъ дни и взетитѣ въ това събрание рѣшения сж законни даже и тогава, ако ставатъ съ обикновенно болшинство на гласоветѣ на прѣдставляванитѣ акции, безъ да се взема въ съображение числото на послѣднитѣ.

Това послѣдно постановление важи и за всѣко повторно свикано общо събрание, което има да разглежда другитѣ въпроси означени въ чл. чл. 28 и 29, ако у първитѣ свикани общи събрания не бжде прѣдставлявана поне половината отъ общото число на издаденитѣ акции. Постановленията на тоя членъ се напечатватъ въ края на обявленията и на специалнитѣ покани за общитѣ събрания.

Чл. 31. Гласуването става тайно съ бюлетини, ако общото събрание не опрѣдѣли другъ начинъ за гласуване.

При откриване общото събрание, послѣдното опрѣдѣля измежду присѣтствующитѣ акционери двама провѣрители (скрутатори), които водятъ бѣлѣжки за гласуването, участвуватъ въ съставянето на протокола и го подписватъ заедно съ прѣдсѣдателствующия, а така сжщо въ споразумение съ послѣдния съставятъ извлечение изъ протокола, което се съобщава на всичкитѣ акционери.

Въ случаитѣ указани въ търговския законъ, протоколитѣ на общото събрание трѣбва да се съставятъ отъ единъ нотариусъ.

Б. Дирекцията.

Чл. 32. Дирекцията съставлява настоятелството на дружеството, по смисъла на чл. чл. 227—241 на търговския законъ; тя прѣдставлява дружеството прѣдъ властитѣ и прѣдъ частни лица.

Дирекцията се разпрѣдѣля на „главната дирекция“ и „Венециянската дирекция“ и се състои отъ четирма директори, петмина поддиректори, както и отъ по единъ главенъ секретарь, секретарь, замѣстникъ на главния секретарь и замѣстникъ на секретаря.

Трима директори, трима поддиректори, главния секретарь и замѣстника му иматъ мѣстожителството си въ Триестъ и съставляватъ централната дирекция съ сѣдалище въ Триестъ.

Единъ директоръ, двама поддиректори, секретаря и замѣстника му иматъ мѣстожителството си въ Венеция и съставляватъ „Венециянската дирекция“, съ сѣдалище въ Венеция.

Допуща се обаче, щото двама членове на централната дирекция, както и единъ членъ отъ Венециянската дирекция, да живѣятъ и извънъ Триестъ, респективно извънъ Венеция.

Директоритѣ и поддиректоритѣ се избиратъ всѣки три години и могатъ да бждатъ прѣизбрани. При упраздняване на нѣкой постъ, новоизбраното лице изпълнява длъжността си само до истичането тригодишния мандатъ на цѣлата дирекция.

Чл. 33. Всѣки директоръ е длъженъ да депозира въ касата на дружеството единадесетъ акции, а всѣки поддиректоръ — шестъ дружествени акции, и то въ расстояние до десетъ дни отъ получване съобщението за избирането му. Тѣзи акции трѣба да сж на името на надлежния директоръ или поддиректоръ и служатъ исклучително за гаранция на управляванитѣ отъ него работи. Ако не се депозиратъ своеврѣменно акциитѣ, счита се, че лицето е отказало да приеме избора.

Депозираниитѣ акции не могатъ да се свързватъ съ нѣкакви други цѣли, нито да се отчуждаватъ или да се повърнатъ прѣзъ цѣлото траяне на функциитѣ и до като общото събрание не удобри смѣткитѣ за послѣдната операционна година, прѣзъ която извѣстния членъ отъ дирекцията изпълняваше длъжността си.

Чл. 34. Всичкитѣ работи отъ общъ характеръ се разглеждатъ отъ централната дирекция; Венециянската дирекция се приканва за надлежнитѣ засѣдания и по желание участвува при съвѣщанията. Относително отношенията между централната дирекция и Венециянската дирекция, опрѣдѣля се, щото дѣятелността на послѣдната да се простира върху

урѣждането сдѣлките, сключвани въ италиянското кралство и колониитѣ му, както и въ италиянската Швейцария, а дѣятелността на първата обгръща сдѣлките сключвани въ всичките други държави.

Подробнитѣ отношения между двѣтѣ дирекции, точното означаване въпроситѣ отъ общъ характеръ и дѣлопроизводството на едната и другата дирекция се опрѣдѣлятъ съ особенъ правилникъ.

Опрѣдѣлението на общитѣ застрахователни условия и на чиститѣ премии (нето) за отдѣла Б, става отъ централната дирекция и подлежи на одобрение отъ държавнитѣ власти.

Чл. 35. За да иматъ законна сила рѣшенията на всѣка дирекция, изисква се, щото всичките ѝ членове да сж били поканени, да е участвувало въ засѣданието болшинството имъ и да сж били приети рѣшенията имъ съ вишегласие.

Замѣстника на главния секретарь и замѣстника на секретаря иматъ право за гласуване само въ случай на отсѣствие на главния секретарь, респективно на секретаря.

Засѣданията се прѣдсѣдателствуватъ отъ най-стария, по датата на избирането му, директоръ, като се има прѣдъвидъ датата на първоначалния изборъ у дирекцията. Ако нѣколцина директори сж избрани едноврѣменно, прѣдсѣдателството се пада на най-стария по възраст.

Чл. 36. Въ отдѣлни случаи дирекциитѣ могатъ, въ съгласие съ постановленията на чл. 231 отъ търговския законъ, да натоварятъ едного отъ членоветѣ си или нѣкое трето лице съ присжжитѣ имъ спорѣдъ устава работи; обаче, това трѣбва да става винаги съ специално за всѣки случай пълномощно.

За изпълнение текушитѣ дневни работи, опрѣдѣлени вече отъ дирекциитѣ, тѣ могатъ да издадатъ на надлежния секретарь или на замѣстника му общи пълномощни, въ които сж изброени възложенитѣ имъ работи.

Дирекциитѣ иматъ право да назначаватъ — всѣка за сѣдалището си — прокуристи, съ право на колективно подписване, които ще замѣстватъ въ случай на отсѣствие секретаритѣ и замѣстницитѣ имъ. При подписването си прокуриситѣ трѣбва да обозначаватъ това имъ качество.

За указанитѣ въ първата и втората алинея на тоя членъ случаи, подписа на делегираното или упълномощеното лице е достатъченъ, за да има законна задължителна сила за дружеството.

Дирекцията има право, съ с одобрение на управителния съветъ, да назначава измежду акционеритѣ специални надзорни комитети въ онѣзи главни градове, кадѣто намѣри това за цѣлесъобразно.

Чл. 37. Възнаграждението на дирекцията и на ревизоритѣ съставлява 10⁰/₀ отъ чистата печалба по приключенитѣ годишни смѣтки на отдѣлитѣ А и Б, слѣдъ като се спада отъ нея сумата за рѣдовни дивиденди по крони 58.80 за всѣка акция.

Това възнаграждение е гарантирано съ минимални годишни суми: кр. 5600 за всѣкиго отъ директоритѣ и за главния секретаръ, кр. 4000 за всѣки поддиректоръ и кр. 600 за всѣки ревизоръ.

Чл. 38. Отъ означената въ алинея първа на прѣдидущия членъ сума на възнаграждението, по ¹/₆₀ часть се пада на всѣкиго отъ тримата ревизори, а отъ останалитѣ ⁵⁷/₆₀ части—седемъ дванадесети се разпрѣдѣлятъ по равни части между директоритѣ и главния секретаръ, и петъ дванадесети части — между поддиректоритѣ, тоже по равни части.

Дирекцията има право да опрѣдѣли на надзорнитѣ комитети, споменати въ чл. 36, едно възнаграждение най-много до 2⁰/₀ отъ чистата печалба, която остава слѣдъ спадане рѣдовния дивидендъ отъ кр. 58.80 на всѣка акция.

В. Ревизоритѣ.

Чл. 39. За провѣряване годишнитѣ смѣтки се избиратъ отъ общото събрание измежду акционеритѣ за три годишенъ срокъ трима ревизори и трима замѣстници, и то по двама живуши въ Триестъ и по една съ мѣстожителство въ Италия. Ревизоритѣ и замѣстницитѣ имъ не могатъ сжшеврѣменно да бждатъ и служащи на дружеството.

При допълнителни избори, новоизбранитѣ ревизори или замѣстници заематъ длѣжноститѣ си само до истичането тригодишния мандатъ на избранитѣ по прѣди тѣхни другари.

Въ случай на смъртъ на одного или нѣколцина ревизори, или пакъ при невъзможността имъ по каквато и да е причина да изпълняватъ функциитѣ си, мѣстата имъ се заемватъ отъ замѣстницитѣ на ревизоритѣ по рѣдътъ на старшинството въ избиранието имъ. Ако нѣколцина отъ замѣстницитѣ на ревизоритѣ сж били избрани едноврѣменно, то рѣдътъ се пада на по-стария по възраст. Означенитѣ въ чл. 37 и 38 възнаграждения се слѣдватъ на онѣзи

ревизори или замѣстници, които сж изпълнявали функциитѣ си.

Ревизоритѣ прѣпращатъ годишнитѣ смѣтки, заедно съ доклада си, до провѣрочната комисия.

Г. Провѣрочна комисия.

Чл. 40. Провѣрочната комисия се избира всѣка година отъ управителния съвѣтъ и се състои отъ трима членове, отъ които двама живущи въ Триестъ, а третия въ Италия.

Комисията провѣрва годишнитѣ смѣтки и доклада на ревизоритѣ и ги прѣпраща чрѣзъ дирекцията, придружени съ намѣренитѣ отъ нея за потребни поправки и прибавления, до управителния съвѣтъ, който слѣдъ изслушване обясненията на дирекцията, окончателно установява прѣдложенията, които ще се прѣдставятъ на общото събрание за приемане на годишнитѣ смѣтки и за опрѣдѣляне на добавъчния дивидендъ.

Д. Управителния съвѣтъ.

Чл. 41. Управителния съвѣтъ се състои отъ двадесетъ и петъ члена най-малко и отъ четиридесетъ души най-много, а именно:

а) отъ директоритѣ, поддиректоритѣ, главния секретаръ и секретаря (чл. 32);

б) отъ ревизоритѣ и замѣстницитѣ имъ (чл. 39), и

в) отъ други избрани отъ общитѣ събрания членове на съвѣта, отъ които четирма трѣбва да иматъ мѣстожителството си въ Триестъ, а трима — въ Венеция.

Болшинството отъ членоветѣ на управителния съвѣтъ трѣбва да има постоянното си мѣстожителство въ Австрия.

Всичкитѣ членове на управителния съвѣтъ се избиратъ за три години и сж прѣизбираеми. При допълнителни избори новоизбранитѣ членове на съвѣта заематъ длъжноститѣ си само до истичане тригодишния срокъ на цѣлиятъ управителенъ съвѣтъ.

Живущитѣ внѣ отъ Триестъ членове на управителния съвѣтъ иматъ право да си назначатъ замѣстници измежду живущитѣ въ Триестъ акционери, за да ги прѣдставяватъ въ засѣданията на съвѣта, когато тѣ не ще могатъ да присѣдствуватъ.

Живущитѣ въ Венециянската област членове на управителния съвѣтъ съставляватъ единъ малкъ управителенъ съвѣтъ за дирекцията въ Венеция, а членоветѣ му живущи извнѣ Венеция могатъ да бждатъ прѣдставявани отъ живущи въ тоя градъ акционери.

Управителния съвѣтъ засѣдава въ пълнѣнъ съставъ въ Триестъ, за които засѣдания се свикватъ всичкитѣ му членове безъ исключение, а въ Венеция се свикватъ малки събрания на съвѣта отъ живущитѣ въ тая областъ членове.

Чл. 42. Засѣданията на управителния съвѣтъ се свикватъ отъ централната дирекция; свикването му става спорѣдъ нуждата, но не по-малко отъ четири пжти годишно, а обязательно трѣбва да се свиква, когато се поиска това отъ шестима членове на съвѣта. Ако централната дирекция не изпълни тая си длъжностъ, управителния съвѣтъ може да се свика самъ отъ своята срѣда, чрѣзъ една покана подписана отъ шестима членове на съвѣта.

Засѣданията на управителния съвѣтъ се прѣдсѣдателствуватъ отъ онзи членъ отъ дирекцията, който спорѣдъ чл. 27 прѣдсѣдателствува въ общитѣ събрания.

Свикването на управителния съвѣтъ става съ прѣпоржчени писма поне шесть дни по-рано, съ означение дневния рѣдъ, а въ бързи случаи — чрѣзъ депеша поне два дена прѣди опрѣдѣлената за засѣданието дата.

Управителния съвѣтъ може да засѣдава законно, ако всичкитѣ членове сж били поканени рѣдовно за надлежното засѣдание и ако участвуватъ въ него дванадесетъ души принадлежащи къмъ дирекцията и трима членове отъ дирекцията.

Рѣшенията се взематъ съ болшинството на гласоветѣ; при равни гласове за и противъ гласуваното прѣдложение, то се счита за отхвърлено.

За всѣко засѣдание на управителния съвѣтъ се съставя протоколъ, който се подписва отъ прѣдсѣдателствующия и отъ опрѣдѣленото отъ него лице за секретарь, както и отъ двама други членове на съвѣта.

Съставения протоколъ се удобрява у слѣдующето засѣдание на управителния съвѣтъ.

Дирекцията въ Венеция свиква поне два пжти годишно малкия управителенъ съвѣтъ, прѣдзначенъ за нейнитѣ работи; тя е длъжна сжщо тѣй да свиква тоя съвѣтъ, когато трима отъ членоветѣ му поискатъ това.

Малкия управителенъ съвѣтъ има специално да се занимава съ въпроситѣ, относящи се до управлението на недвижимитѣ имоти на дружеството въ Италия; той може да засѣдава законно, когато присѣдствуватъ двама членове отъ дирекцията и трима членове отъ съвѣта.

Чл. 43. Функциитѣ на управителния съвѣтъ се състоятъ въ слѣдующето :

- а) да назначава всѣка година провѣрочната комисиия (чл. 40);
- б) да разглежда прѣдложенията на ревизоритѣ и на провѣрочната комисиия, относително провѣренитѣ отѣ тѣхъ годишни смѣтки, и да направи измѣнения каквито намѣри за нуждни ;
- в) да установи прѣдложенията, които ще се прѣдставятъ на общото събрание, относително одобрието на годишнитѣ смѣтки и опрѣдѣлението на добавѣчния дивидендъ ;
- г) да се освѣдоми за всичкитѣ работи, касающи се до управлението изобщо и особено до недвижимитѣ имоти на дружеството ;
- д) да взима рѣшения върху прѣдложенията на дирекцията за купуване или продаване на недвижими имоти, ако стойността имъ надминава 40,000 крони; за онѣзи отѣ по-малка стойность, рѣшението се прѣдоставя на централната дирекция.

Управителния съвѣтъ има да се занимава още и съ слѣдующитѣ въпроси :

- е) да удобрява прѣдложенията на централната дирекция за назначаване или уволняване главния секретарь ; относително секретаря на дирекцията въ Венеция, прѣдложенията се прѣдставятъ отѣ послѣдната на централната дирекция, която рѣшава за приемането имъ ;
- ж) да назначава въ случай на нужда замѣстници на членоветѣ отѣ дирекцията и отѣ управителния съвѣтъ, до свикването на послѣдующето общо събрание ;
- з) да обсъжда и взема рѣшения по органическитѣ правилници и измѣненията имъ ;
- и) да удобрява правилницитѣ за пенсии и измѣненията имъ ;
- к) да се произнася върху прѣдложения, направени на дирекцията отѣ нѣкой членъ на управителния съвѣтъ прѣди разпращането на дневния рѣдъ ; върху подобни прѣдложения дирекцията трѣбва да докладва мнѣнието си ;
- л) да се произнася върху това, да-ли прѣдставенитѣ прѣдложения за общото събрание се отнасятъ до въпроси отѣ компетентността на послѣдното, съобразно съ чл. чл. 28 и 29 ;

- м) да дава мнѣнията си върху въвеждането на нови застрахователни клонове, увеличението на дружествения капитал и растуриането на дружеството;
- н) по прѣдложението на дирекцията, да се произнесе върху спирането операциитѣ на нѣкой застрахователенъ клонъ;
- о) да дава мнѣнията си по измѣненията на устава, които дирекцията би възнамѣрявала да прѣдложи на общото събрание;
- п) да опрѣдѣля срока и начинитѣ за изплащане вноскитѣ, по смисъла на чл. 14;
- р) да взима рѣшения за свикване общи събрания, а сжщо да извърши самото свикване, ако дирекцията не стори това въ опрѣдѣления отъ него срокъ (чл. 23).

Чл. 44. Членоветѣ на управителния съвѣтъ, които не живѣятъ въ мѣстото, кадѣто ставатъ събранията на съвѣта, получаватъ освѣнъ пѣтнитѣ си разноски и едно обезщетение отъ тридесетъ крони дневно. Членоветѣ на съвѣта, които не принадлежатъ къмъ дирекцията, както и замѣстницитѣ имъ присѣтствуващи при засѣданията, получаватъ по една марка удостовѣряща присѣтствието имъ, а при изплащане дивидендитѣ се броятъ за всѣка подобна марка по двадесетъ крони.

Сжщитѣ постановления иматъ сила и за пѣтнитѣ разноски, дневнитѣ пари и маркитѣ за присѣтствието на ревизоритѣ, замѣстницитѣ имъ и членоветѣ отъ провѣрочната комисия.

Глава IV.

Годишни смѣтки.

Чл. 45. Операционната година на дружеството започва и се свършва наравно съ календарната година.

Книговодството и счетоводството, както и приключването на годишнитѣ смѣтки и отчетността, ставатъ при спазване надлежнитѣ нарѣдби, а особено на §§ 27 и 35 на министерския правилникъ отъ 5 Мартъ 1896 г., сборникъ държавни закони № 31, и то отдѣлно за отдѣлитѣ А и Б.

Обаче, отчета до общото събрание може да бжде общъ и за двата отдѣла.

Годишнитѣ смѣтки, заедно съ отчета, придружени отъ нуждитѣ оправдателни книжа, обяснения и статистически данни, трѣбва да се прѣдставятъ на надлежнитѣ власти въ автентична форма най-късно до края на мѣсець Юний.

Съгласно съществующитѣ нарѣдби, дружеството обнародва годишнитѣ смѣтки въ вѣстницитѣ, указани въ чл. 7.

Отъ смѣткитѣ за печалби и загуби и отъ баланситѣ на двата отдѣла А и Б, се съставя и една обща смѣтка за печалби и загуби, както и единъ общъ балансъ.

Чл. 46. Годишнитѣ смѣтки трѣбва да се прѣдставятъ на управителния съвѣтъ и на ревизоритѣ поне петнадесетъ дни прѣди общото събрание.

Чл. 47. Годишнитѣ смѣтки, заедно съ докладитѣ на ревизоритѣ и на провѣрочната комисия, а също и прѣдложенията на управителния съвѣтъ, се излагатъ въ канцеларията на дирекцията за прѣглеждане отъ акционеритѣ три дни прѣди общото събрание, а слѣдъ станалото общо събрание тѣ се съобщаватъ съ печатани циркуляри на акционеритѣ, заедно съ взетитѣ отъ събранието рѣшения.

Чл. 48. За всѣки отъ отдѣлитѣ А и Б се образува резервенъ фондъ на печалбитѣ. Цѣльта му е да увеличи гаранцитѣ на дружеството и дотиранieto му трѣбва да стане по начина указанъ въ чл. 51 до тогава, до като достигне половината отъ припадающия се на надлежниятъ отдѣлъ дружественъ капиталъ.

Въ случай ако стане нужда да се прибѣгне къмъ ползуването отъ резервния фондъ, то прѣзъ послѣдующитѣ подиръ това години дотиранieto му ще става въ размѣръ поне 15% отъ годишниятъ излишѣкъ.

Чл. 49. Освѣнъ указания въ чл. 48 резервенъ фондъ на печалбитѣ се образува и резервенъ фондъ за колебане курса на цѣннитѣ книжа; той се съставя отъ печалбитѣ по курса на цѣннитѣ книжа въ счетоводството (нереализирани), а служи за покриване загуби по курса въ счетоводството.

Чл. 50. Отъ указанитѣ въ чл. 51 дотации се образуватъ още слѣднитѣ резерви:

а) една допълнителна резерва за колебане курса на цѣннитѣ книжа, която тоже служи за указаната въ прѣдидущия членъ цѣль;

б) една резерва за недвижими имоти, която е опрѣдѣлена да изравнява намалената стойностъ на дружествениѣ недвижими имоти;

в) една резерва за изравнение намаленитѣ лихви на капитала, въ който сж инвенстирани резервитѣ на отдѣла Б.

Чл. 51. I. Ако общата смѣтка за печалби и загуби показва единъ активенъ остатъкъ (излишъкъ), послѣдния се разпрѣдѣля както слѣдва:

Най-напрѣдъ се отдѣля нуждната сума за изплащане дивиденда отъ кр. 58·80 на всѣка акция.

Отъ остатъка се употребяватъ:

- а) 10% за резервнитѣ фондове на печалбитѣ на двата отдѣла, които се разпрѣдѣлятъ съразмѣрно съ постигнатата печалба отъ всѣки отдѣлъ; тая дотация се увеличава или се спира съгласно указанията на чл. 48;
- б) 10% за възнаграждение на дирекцията и на ревизоритѣ, спорѣдъ указанията на чл. чл. 37 и 38;
- в) 1% за възнаграждение на управителния съвѣтъ, съ изключение членовѣтъ на дирекцията и секретаритѣ, съразмѣрно съ числото на засѣданията на управителния съвѣтъ и личното участие на всѣки членъ въ тѣзи засѣдания.

Останалата печалба до размѣра отъ 1,400,000 крони се разпрѣдѣля върху издаденитѣ акции като добавъченъ дивидендъ.

II. Останалата часть се разпрѣдѣля така:

A) Двѣ шести части се даватъ за допълнителната резерва за колебане курса на цѣннитѣ книжа, и то до тогава, до като опрѣдѣлената въ чл. 49 резерва заедно съ тая допълнителна резерва достигнатъ слѣдния размѣръ (по вида на притѣжаванитѣ отъ дружеството цѣнни книжа):

- а) за облигации обезпечени чрѣзъ ипотека и др. т., както и за желѣзнопѣтни облигации — 5% отъ стойността по курса на 31 Декемврий всѣка година;
- б) за държавни облигации — 10% отъ тоя курсъ;
- в) за акции и други цѣнни книжа, неупоменати подъ буквитѣ а) и б) — 15% отъ курса.

Б) Една шеста часть се удобрява на резервата за недвижими имоти.

В) Една шеста часть се удобрява на резервата за изравнение намалената лихва на капитала.

Г) Двѣ шести части се употребяватъ спорѣдъ специалното за това рѣшение на общото събрание.

III. Въ случай ако резервата за колебане курса на цѣннитѣ книжа съвмѣстно съ допълнителната резерва за сжщата цѣль достигнатъ размѣра означенъ въ алинея II. буква А) на тоя членъ, то останалата часть слѣдъ спаданесумата кр. 1,400,000 за добавъчния дивидендъ се разпрѣдѣля така:

- а) една третя часть — за резервата за недвижими имоти;
- б) една третя часть — за резервата за изравнение на малената лихва на капитала;
- в) една третя часть — спорѣдъ специалното рѣшение на общото събрание.

Чл. 52. Ако събранитѣ остатъци на двѣтѣ смѣтки за печалби и загуби не достигатъ, за да се раздаде дивиденда отъ кр. 58·80 на всѣка акция, то недостигающата часть се взима отъ резервния фондъ на печалбитѣ на отдѣла А.

Въ случай ако отъ събранитѣ остатъци се укаже загуба, тя се покрива отъ резервнитѣ фондове на печалбитѣ на всѣки отдѣлъ особно и съразмѣрно съ загубитѣ на всѣки отъ двата отдѣла. Нуждната сума за изплащане рѣдовния дивидендъ се взима отъ резервния фондъ на печалбитѣ на отдѣла А.

Въ никой случай резервния фондъ на печалбитѣ на отдѣла Б не бива да се накърнява за изплащане на дивиденда.

Глава V.

С п о р о в е.

Чл. 53. Възникващитѣ спорове по работитѣ на дружеството помежду акционеритѣ, или между тѣзи послѣднитѣ и самото дружество, се рѣшаватъ отъ третейски сждъ, съставенъ отъ трима членове.

Истцовата страна съобщава на противната страна искането си, както и името на избраното отъ нея лице за третейския сждъ.

Ако противната страна до четиринадесетъ дни не опрѣдѣли нѣкого за втори членъ на третейския сждъ, или не събщи за това на истеца, то назначението му става отъ сждилището, на което би билъ подсжденъ възникналия споръ.

Назначенитѣ по тоя начинъ двама членове на третейския сждъ избиратъ третия, който дѣйствува като прѣдсѣдатель.

Ако назначенитѣ двама членове на третейския сждѣ не могатъ да се споразумѣятъ върху личността за прѣдсѣдатель, то избирането на послѣдния става отъ сждилището на което би било подсждно въпросното спорно дѣло.

Третейския сждѣ не е длъженъ да спазва опрѣдѣленитѣ формалности и срокове при сждебни разглеждания на дѣла; той разглежда спороветѣ върху начала на приятелско споразумѣние, а рѣшението му има за спорнитѣ страни сжщото значение, като влѣзло въ законна сила сждебно рѣшение.

За всичкитѣ непрѣдвидени въ тоя членъ въпроси се приспособяватъ надлежитѣ постановления на гражданското сждопроизводство.

Глава VI.

Държавенъ надзоръ.

Чл. 54. Дружеството подлежи на държавенъ надзоръ по рѣдътъ на сществующитѣ закони и прѣдписания, а особенно съгласно министерския правилникъ отъ 5 мартъ 1896 г., сборникъ държавни закони № 31.

Ако държавната власть опрѣдѣли единъ специаленъ комисаръ за непосредствено упражняване на тоя надзоръ, той ще е въ правото си да се освѣдомява върху дѣятелността на дружеството, да присѣдствува въ засѣданията на дирекцията, на управителния съвѣтъ и на общитѣ събрания на акционеритѣ, за свикване на които трѣбва да му се яви заблаговрѣменно, а така сжщо да заяви протестъ противъ онѣзи рѣшения, които по неговото мнѣние сж противни на устава, на законитѣ и на общитѣ прѣдписания.

Въ случай на заявяване подобенъ протестъ, изпълнението на въпроснитѣ рѣшения се прѣустановява до като се произнесатъ върху тѣхъ надлежитѣ власти.

За свързаната съ държавния надзоръ работа и трудъ, дружеството внася на държавното съкровище една опрѣдѣлена годишна сума, размѣрътъ на която се установява отъ надлежната държавна власть.

Глава VII.

Растурието на дружеството.

Чл. 55. Освѣнъ прѣдвиденитѣ въ законитѣ случаи, дружеството или единия отъ отдѣлитѣ му може да се растури и по рѣшението на общото събрание.

Растуриянето на дружеството трѣбва да се рѣши обязательно, ако при сключването на единъ операционенъ периодъ се укаже, че дружеството е изгубило, освѣнъ резервитѣ, и една пета часть отъ дружествения капиталъ. Отъ деньтъ, когато се рѣши растуриянето на дружеството, никакви нови застраховки не трѣбва да се приематъ.

Рѣшението за растурияне дружеството обусловва ликвидацията му. Общото събрание опрѣдѣля начина на ликвидацията и избира ликвидаторитѣ.

Ликвидаторитѣ иматъ всичкитѣ потрѣбни за урѣждане на работитѣ права и пълномощия, като могатъ да прѣупълномощаватъ и други лица съ всичкитѣ или извѣстни права и длѣжности, въ границитѣ на закона и при спазване надлежнитѣ прѣдписания.

Съ назначението на ликвидаторитѣ се прѣкратява дѣятелността на дирекцията и на управителния съвѣтъ. Обаче, функциитѣ на общото събрание си оставатъ и за напредъ, а свикването му става отъ ликвидаторитѣ.

№ 27678.

I.

Горниятъ новъ уставъ на имп. кр. прив. акционерно дружество Assicurazioni Generali, приетъ въ рѣдовното общо събрание на акционеритѣ отъ 20 Мартъ 1902 г. и одобренъ отъ дирекцията на дружеството, се утвърждава съ настоящето по поръчението на имп. кр. министерство на вжтрѣшнитѣ работи отъ 27 Августъ 1902 г. № 23059, и отъ 26 Септемврий 1902 г. № 40547.

Триестъ, 18 Октомврий 1902 г.

За имп. кр. намѣстникъ [подп.]: Шварцъ.

